

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Remedia contra Acediam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49251)

II. Demonstret illi, omnes injurias vel alia aduersa et similia imaginibus, quæ, si à dextris aspiciantur, Christum et à sinistris spectentur, Diabolum representant, hortetur ergo ut illas à dextris intueatur, ut à DEO missas vel permissas, et quidem ex singulari erga illum amore, ad summam ipsius utilitatem; sic enim fore, ut amaturus sit potius lædentes, quam odio habiturus; sicut is, qui defendit theses, argumentantem, etsi vehementer eum oppugnet, amat, gratiasque agit occasione datam profectus sui ostendendi.

III. Proderit ostendisse damna corporis, & animæ, famæ, honoris, & sæpe etiam opum per iram generari solita, quem in finem seruiet exemplum de Sapritio Sacerdote Martyrij palmâ privato. Mariti, qui ex ira Filium in agro gladiis occidit, se suspendit, & sic effecit, ut Uxor ad spectaculum convocata, Infantem in balneo relinqueret suffocari, & tam obnum mortuum reperiens etiam se suspenderet. Item illius, qui, ut inimicum per totam æternitatem vexare posset, se perititer cum ipso interemit. Aut Mancipij, quod Filios in lectum domus deductos, postquam Parens nasum & aures filiorum redimendorum gratiâ amputasset, de lecto præcipitavit & post hos se quoque per similem deturbationem interemit.

IV. Suadeat; ut irâ feruentetaceat, uti Christus S. Brigittæ suasit, & Philosophus quidam Regi monito, ut iras prius Alphabetum recitaret, quàm quidquam inciperet. Sic S. David: Turbatus sum, & non sum locutus.

V. Jubeat præmium mansuetis promissum intueri, sic ille dominus putans fieri non posse, ut iram vinceret, didicit à intuitu æternæ mercedis fieri posse, quando alium æque inuicandum paucis nummis promissis advertit ab ira abstinentiæ.

VI. Quærat, an velit ita secum agere DEUM, quem modum ipse cum Proximo agit, dum scilicet ob quamvis etiam vilissimam rem graviter illi indignatur & irascitur; ergo faciat, quod sibi fieri nollit, nam DEUS mensurâ, quæ metimur aliis, etiam nobis remetitur.

Remedia contra Acediam.

I. Ob oculos ponat Christum, qui in laboribus fuit à iuventute sua, & obediens fuit usque ad mortem Crucis pro salute nostra, quid ergo nos pro eodem & salute nostra facere par erit?

II. Jubeat sæpe meminisse caelestium gaudiorum, quæ labori nostro sunt promissa; an non sic ei, ut Jacobo, videbuntur omnes labores breves & leves præ amoris magnitudine? Si Diabolus ad omnia se tormenta Inferni paratum fore dixit usque ad diem judicij toleranda, ut unico momento DEUM aspiciere liceret, quantò magis exiguus & brevis labor suscipiendus est, ut DEUM per totam æternitatem videre liceat?

III. Proponat ob oculos stultitiam hominis in spiritali lucro faciendo negligentis; si enim homini pauperi thesaurus regius aperiretur, atque facultas daretur per unam horam auferendi, quantum vellet, & posset, an non summa væcordia & insania foret, si vel otio, vel nugis horam illam consumeret? cum ergo cui vis homini gratia hæc facta sit, occasioque oblata, quantum vollet, meritorum in hac vita comparandi; an non, si otio & nugis vacet, tantò majori reprehensione dignus censetur, quantò majora erant bona, quæ comparare poterat?

IV. Statuat illi ob oculos Mercatores, Aulicos, Milites, jubeatque considerare, quantos labores suscipiant pro vanissima mercede & honore, quem tamen sæpe non accipiunt; An non ergo erubescere debet, quòd pro veris, æternis, inexplicabilibus gaudijs, & mercede magna nimis, quæ DEUS est, minora longè agere & pati detrectet, aut horreat.

V. Considerare jubeat, quòd aut in hac, aut in altera vita patiendum ac laborandum sit; an non autem omnes hujus vitæ labores præ unius diei tormentis in altera vita eligeret.

VI. Alloquatur illum seriò illis Salomonis verbis: Vade ad formicam, o piger, & considera vias ejus, & discite sapientiam, quæ, cum non habeat Ducem, nec Præceptorem, nec Principem, parat in æstate cibum sibi, & congregat in messe, quod comedat. Et tu in æstate hujus vitæ non congregabis, quod in æternum comedas?

VII. Denique explicet illi periculum vitæ æternæ amittendæ, in quo versatur, juxta illud Psalmistæ ps. 106. Omnem escam (spiritualem) abominata est anima eorum, & appropinquaverunt usque ad portas mortis.